

GŁOS PORANNY

DZIENNIK SPOŁECZNY, POLITYCZNY I LITERACKI

Redakcja: Piotrkowska 101. Telefony: 144-44, 177-77
Redaktor przyjmuje od godz. 5-ej — 7-ej wieczorem.

Cena 20 groszy

Administracja: Piotrkowska 70. Telefon 22-222
Tel. nocny 144-44, Nr. konta P.K.O. 66.155 64-730

DZIŚ DZIEŃ PROTESTU

przeciwko prześladowaniu żydów w Niemczech.

Bojkot niemieckich towarów. -- Demonstracyjne zamknięcie sklepów między godz. 5--7 po południu

WARSZAWA 26 III. (Tel. wł.). Trzy największe organizacje gospodarcze żydowskie w Polsce: centrala związku kupców, centrala związku drobnych kupców i handlarzy oraz centralny związek rzemieślników żydowskich w Polsce na odbytem dzisiaj w Warszawie wspólnym posiedzeniu uchwaliły jednomyślnie najostrejszy protest przeciwko zajęciom antyżydowskim w Niemczech, zaznaczając, że nie uchyli się przed podjęciem ostatecznego środka walki, jakim jest wyrzucenie się niemieckich towarów. Na znak protestu przeciwko prześladowaniu żydów w Niemczech odbędą się jutro wieczem wszystkich trzech organizacji. Na posiedzeniu tem postanowiono wezwać wszystkie organizacje prowincjonalne, należące do wyżej wspomnianych organizacji do urządzenia wieczorów protestacyjnych i zamknięcia sklepów w poniedziałek dn. 27 b. m. (t. j. dziś — przyp. Red.) między 5 a 7 po poł.

We Lwowie odbył się dziś masowy wiec protestacyjny przeciwko gwałtom i terrorowi hitlerowców w Niemczech. Uchwalono rezolucję, wyrażającą ostry protest przeciwko obecnej polityce rządu Hitlera, oraz składającą wyraz podziękowania rządowi polskiemu za zajęcie zdecydowanej postawy wobec krzywdzenia obywateli polskich pochodzenia żydowskiego w Niemczech. Uchwalono wezwać całe społeczeństwo żydowskie do bojkotu towarów niemieckich.

Pozatem z kilkunastu miejscowości Rzplitej Polskiej oraz

„Małygin“ uratowany

MOSKWA, 26, 3. (PAT). Ekspedycji ratunkowej, wysłanej na pomoc łamaczowi lodów „Małygin“ udało się po długich wysiłkach, prowadzonych w niezmiernie trudnych warunkach zimy arktycznej, ściągnąć okręt ze skały, na którą wjechał. W związku z tem „Małygin“ zostanie przyholowany aż do portu w Barenburgu.

Wybór Prezydenta na Wawelu?

Zgromadzenie Narodowe zbierze się 26 kwietnia r. b.

Warsz. koresp. „Głosu Porannego“ telefonuje:

Wczoraj utrzymywano w kołach zbliżonych do rządu, że termin Zgromadzenia narodowego, które miało się odbyć 3-go maja, został przyspieszony o tydzień.

z zagranicy nadchodzą dzisiaj wiadomości o wielkich zgromadzeniach organizacji żydowskich, protestujących przeciwko terrorowi antysemickiemu w Niemczech. Wszędzie podejmowano niemal jednomyślnie uchwały, protestujące przeciwko niemieckim barbarzyństwom i domagające się wprowadzenia światowego bojkotu towarów niemieckich.

BRUKSELA, 26 III. (PAT). Żydzi w Antwerpii zorganizowali meeting protestacyjny, nawołując do bojkotu towarów niemieckich oraz żądając zdjęcia z ekranów niemieckich filmów.

Protest prof. Einsteina

NEW YORK, 26 III. (PAT). Żydowska agencja telegraficzna

na obchodzie ostatnio piętnastolecie swego istnienia i przy tej sposobności wydała bankiet na cześć prof. Einsteina.

Znakomity uczony na bankiecie tym wygłosił mowę, w której piętnował nacjonalizm, jako wrogi życia i oświeczyl, że noga jego nie postanie w Niemczech, dopóki trwać będą tam obecne stosunki. Dalej prof. Einstein protestował przeciwko

ekscesom antysemickim rządu Hitlera.

Ludzie interesu

LONDYN, 26 III. (PAT). — Związek deputowanych żydów reprezentujący żydów całego imperium brytyjskiego, prowadził dzisiaj przy drzwiach zamkniętych naradę nad sposobami dopomożenia swym współwyznawcom w Niemczech. W zakończeniu posiedzenia prezes oznajmił, że związek nie piera bojkotu towarów niemieckich, chociaż przewodniczący Nevill Lasky oświadczył, że o sobiście wypowiedział się za bojkotem.

Napad na adwokatów

KATOWICE, 26 III. (PAT). Prasa niemiecka podaje, że w dniu wczorajszym w szeregu miast Śląska Opolskiego dokonano rewizji w mieszkaniach socjalistów, demokratów i komunistów. Według komunikatu rządowego, znaleziono znaczną ilość broni i granatów ręcznych. W Gliwicach i Zabrze dokonano szeregu aresztowań. „Ostdeutsche Morgenpost“ donosi, że wczoraj w sądzie w Gliwicach dokonano ponownie napadu na adwokatów żydów. Sprawców nie ujęto.

Zakaz rytualnego zabijania zwierząt

FRANKFURT n. M., 26 III. (PAT). Tutejszy hitlerowski „Volksblatt“ donosi urzędowo, że frankfurcki prezydent policji wydał dla całego okręgu wielkiego Frankfurtu nad Menem zakaz zabijania zwierząt według rytuału żydowskiego.

Hitler chce się pozbyć Hindenburga

Aresztowanie min. Gerecke'go jest ciosem wymierzonym w prezydenta Rzeszy

WIEDEŃ, 26 III. (PAT). — „Arbeiten Ztg.“ donosi z Berlina, że aresztowany pod zarzutem defraudacji dwóch milionów marek minister niemiecki — narodowy Gerecke jest najzaufanyszim przyjacielem Oskara Hindenburga, syna prezy-

denta Rzeszy. Powołanie Gerecke'go do gabinetu Schleicher'a i Hitlera nastąpiło na życzenie samego prezydenta Hindenburga.

Aresztowanie Gerecke'go było tedy ciosem wymierzonym przeciwko Hindenburgowi.

Fakt ten pozostaje w związku z planem Goeringa, zmierzającym do wywołania przesilenia prezydalnego. Hitler zamierza wogóle usunąć stopniowo wszystkich niemiecko-narodowych członków obecnego gabinetu.

Thälmann w więzieniu

Co przywódca komunistów powiedział, a czego nie wolno mu było powiedzieć

Wielki twarde, o byczym karku, robotnik portowy z Hamburga. „Czerwony“ od dawna, skrajnie lewy od 1919 roku. Każy szef niemieckiej sekcji III Międzynarodówki, którą doprowadził do tak świetnych sukcesów w Niemczech. Dwu-krotny kandydat na prezydenta Rzeszy.

Niewiele dawniej, jak przed rokiem prowadził swe bojówki przez ulice Berlina. Wielki, prosty, uśmiechnięty, w mundurowej koszuli na czele wielkiej masy karnych i umundurowanych towarzyszy. On — komunista, Severing — socjalista, byli panami ulicy berlińskiej. Już wtedy wdzierał się w nią powoli ktoś trzeci. Mały, o pomarszczonej twarzy, tak wspólnej młodemu bon-viverom i fanatykom polityki, Joseph Goebbels.

Dziś Thälmann siedzi w więzieniu.

W Niemczech niema wolności prasy. Prasa nietylko nie może pisać tego, co chce pisać. Musi pisać, co jej każą. Współpracownikowi „Berliner Tageblattu“ kazano stwierdzić, że Thälmann czuje się doskonale. Cóż mógł napisać. Oto wyjątki z tego, co jednak napisać potrafił i co Thälmann — w asyście urzędników więzienia — potrafił powiedzieć:

„Thälmann wygląda tak, jak i poprzednio; pełna twarz, świeże, zdrowe, prawie zadowolone spojrzenie. — Pytanie: „Jak się pan miewa p. Thälmann?“ — „Mam się, jak na okoliczności, dobrze“ odpowiada Thälmann. — Rozszerzano pogłoski, jakoby pan był codziennie czynnie znieważany, jakoby panu obcięto obie ręce i wykłuto oczy. Thälmann ma jakby uśmiech w odpowiedzi, jakby chciał powiedzieć: „Patrzy pan na mnie, widzi pan moje ręce, patrzy pan w moje oczy“.

Jakąż jest wymowa tego faktu — że padła jedynie taka milcząca odpowiedź: Na zapytanie urzędnika więzienia Thälmann odpowiada: „Byłoby nieprawdą, gdybym twierdził, że mnie spotkał coś takiego. Od mego aresztowania nie jestem traktowany ani biży“. Tu milknął,

patrzy w ziemię, następnie w górę i — głęboko wzruszony dodaje: „ale inni“.

I oto cała rozmowa w tym tonie. Na końcu znów potrafi rozmówca przemycić jedno:

„Thälmann nie bierze regularnie udziału w codziennych przechadzkach więźniów“. Oto — Niemcy Hitlera.

Fantazja anglika

Zwrot korytarza. — Gdynia zostałaby przy Polsce

LONDYN, 26 III. „Daily Telegraph“ donosi, że pakt rzymski będzie mógł ulec zmianom. Wiadomości, jakoby Francja odrzuciła projekt rzymski są nieścisłe; rząd francuski przyrzekł zbadać go dokładnie. Dziennik zaznacza, że żaden od powiedzialny rząd francuski nie mógłby odrzucić bez dyskusji podobnego paktu, który chroni Francję od przynieszenia włosko-niemieckiego i potwierdza gwarancje, zawarte w pakcie lokarniejskim.

Znany rzeczoznawca gospodarczy i wydawca pisma „Economist“, sir Walter Layton, wypowiedział się w „News Chronicle“ przeciw zmianie kłauzuli terytorjalnych traktatów poko-

jowych. Jedynym wyjątkiem od tej zasady winna być, według Laytona, sprawa Pomorza, którą cztery mocarstwa zachodnie musiałyby poruszyć na forum ligi narodów.

Layton wysuwa, lansowany już poprzednio wielokrotnie, projekt zwrotu Pomorza wraz z Gdańskiem Niemcom. Polska natomiast zatrzymałaby Gdynię wraz z magistratą w głowę, która byłaby poddana międzynarodowej kontroli. Layton konczy swe wywody, sugerowane niewątpliwie przez propagandę niemiecką, że Niemcy w imię za te koncesje byłyby skłonne zaprzestać propagandy za zwrotem Górnego Śląska.

GIEŁDA UMIERA...

Reportaż z zakurzonego gmachu przy ul. Królewskiej w Warszawie

(Specjalna służba korespondencyjna „Głosu Porannego”)

Warszawa, w marcu.

Szeroka ulica Królewska obstawiona jest wielkimi domami. Domy są brudno - szare, mają dużo okien i dawnych wspomnień. Porządne, uczciwe, przedwojenne domy. Wszędzie podobnie ozdobione a morkami i girlandami, gipsowymi stiukami i kolumnkami. Porządny, uczciwy, paskudny przedwojenny styl. Ale wśród nich rozpiera się grecki portal. Trójkątny fronton wspiera się na grubych, doryckich kolumnach. Kolumny były kiedyś białe. Teraz są szare. Fronton zdobiły kiedyś płasko-rzeźby: bóg Merkur, opiekun kupców i... złodziei, jakieś przadki, jacyś majtkowie. Teraz bóg Merkur nie różni się od przadki, a marynarz od wiosła, które trzyma w ręku: wszystko pokrywa gruba powłoka kurzu. Porządnego, uczciwego, przedwojennego kurzu.

Ale reszta budynku nie różni się od pozostałych domów na tej ulicy: jest to brudno szary, bezkształtny dom. Z jakiej więc racji posiada on ów antyczny portyk? Chyba dlatego, że mieszkańcy jego żyją wspomnieniami przeszłości. Porządnej, uczciwej, tłustej przed wojennej przeszłości. Gdyż budynek ten jest giełdą.

Miedzy dziewiątą, a dwunastą przed południem uschodach przed wejściem mrowi się czarny tłum. Czarne ubiory, czarne włosy, czarne brody, może i czarne sumienia. Tłum jest rozgorączkowany. Ten i ów zsuwa czapkę na tył głowy i ociera spoczone czoło. Tłum gwarzy i szumi jednostajnym pogwarem. Od czasu do czasu słychać wyraźniej wypowiedziane słowa:

— Sprzedam dwa Bank Polski

— Po ile?

— 87,50.

— Aronowicz sprzedaje po 87,48.

— Kto ma dwa Saturny z kuponami?

Z drzwi, prowadzących do wnętrza budynku, ukazuje się jakaś postać. Tłusty, spocyny człowiek. Macha kręciastą chustką i astmatycznie wyrzuca słowa:

— Funty spadły o jedną trzecią punkta!

Tłum kołysze się, a jednostajny szmer i pogwar staje się głośniejszy. Wykrzykują dobitniejsze słowa, szeleszczą papierki, brzęczą monety, uderzane o kamienną podłogę. Ten i ów zbiega po kamiennych schodach na ulicę i pędzi do malej cukierenki naprzeciwko. I za chwilę pędzi po drutach telefonicznych wiadomość. Dziesiątki, setki ludzi, sprzedają, lub kupują funty.

Lecz w tłumie na schodach przed giełdą, wszystkie punkty są już kupione i sprzedane. Znów mruczy jednostajny pogwar i znów czarna ciżba czeka na nową sensację. A tym czasem zwykłe rozmówki o szturnach, dolarach, inwestycyjnych i Starachowicach.

Czasem przyniesie ktoś nową wiadomość z poza giełdy:

— Zjednoczone Huty zredukowały 1500 ludzi. Radzi strata.

I Zjednoczone Huty tracą zaraz parę punktów.

— Strejk w Łodzi ogarnął już 50.000.

I akcje przemysłu białostockiego idą w górę.

— Hitler zaostrza kurs wobec żydów!

I marka niemiecka traci parę punktów. „Przedgiełda” nie lubi Hitlera. Ale „przedgiełda” nie jest najważniejsza. Noto

wa „przedgiełdy” niema na złotych i zielonych kartkach biuletynów PAT'a. Nie znajdziemy ich następnego dnia. Wydrukowanych petitem w dziennikach. Trzeba więc spojrzeć na samą giełdę.

Giełda jest pilnie strzeżona i broniona. Przy drzwiach wejściowych pierwsza wart. Smutny, mały człowieczek w maciejówce. Pyta o kartę członkowską, niezbyt stanowczo. Można go nabrać i przedostać się do wnętrza. Ale zaraz za wielkimi, obracającymi się drzwiami druga kontrola. Przed wejściem do szatni.

W mroku przedsionka, na tle jasnego prostokąta drzwi rysuje się potężna sylweta woźnego. Woźny jest stary. Ma wielkie wasiska i wielki brzuch. Brzuchem zagradza wejście do szatni. Ustupuje tylko wtedy, gdy wchodzi drugi taki wypięty brzuch z melonikiem, zasuniętym na tył głowy. Umundurowany brzuch woźnego wita po koleżeńsku cywilny brzuch maklera giełdowego. Godny ukłon i odmierzone słowa:

— Dzieńdobry panu!

Ani słówka więcej. Ani słówka mniej. A cywilny brzuch pędzi już dalej. Nie ma czasu na długie gadania. Palce nerwowo szarpia guziki. A woźny w szatni pewnym, wypraktykowanym chwytem zdejmuje palto w ciągu ułamka sekundy. Melonik kołysze się na metalowym kołku. Świecący, spocyny w środku melonik.

Przed wejściem na salę giełdową trzecia kontrola. Znów mały człowieczek stoi przy drzwiach. Ale nie jest już smutny. Ma skurczoną, złośliwą, żółtą twarz. Znów lekkie skiniecie głową. I już pędzący brzuch miesza się w tłumie in-

nych brzuchów.

Hala giełdy jest wysoka i chłodna. Chłod wieje od kamiennych posadzek i od wysokich okien. Po obu stronach masywne, dębowe, wysokie barjery. Za nimi z obu stron długiej hali, stoją maklerzy. Miedzy nimi faluje mowa brzuchów.

Młode, trzydziestoletnie, pewne siebie, zawiadające brzuszki. Stare, obwisłe, strudzone stołem i łóżem brzuszyska. Potężne, poufale, przyjacielskie brzuchy ludzi wesołych. Złośliwe, aroganckie, potracające brzuchy businessmanów. Długa sala giełdy pulsuje falą brzuchów. Nie widać tu ludzi, nie widać indywidualności. Tylko brzuchy i brzuchy. Brzuchy bez twarzy.

Wydają one z siebie różne odgłosy. Łagodne, głębokie mruczenia. Krótkie, astmatyczne oddechy. Gniewne pomruki niezadowolenia. Wysokie pogwizdy zdziwienia. Wszystko to razem tworzy jednostajny szmer. Zupełnie podobny do szmeru „przedgiełdy”. Gwar i mruczenie wypełniają salę, obijają się o wysokie barjery i toną pod sufitem. Od czasu do czasu wystrzelają z tego monotonnego gwaru głośniejsze okrzyki. To telefon i telegraf uderzają swym prądem w to zbiorowisko. Telefon i telegraf przynoszą wiadomości ekonomiczne, polityczne, sensacyjne. A brzuch giełdy, składający się z tylu pojedynczych brzuchów, polyka i przeżuwa to wszystko. A potem wypływa:

— Pół punkta w górę.

— Trzy ćwierci punkta na dół.

— Z 8,755 na 8,756.

— 375,2 za sto. 375,3 za sto. 375,8 za sto. 376,3 za sto. 375,1 za sto.

Ale wystrzelające okrzyki i ożywienia są rzadkie. Telegraf i telefon przynoszą mało ciekawych wiadomości. Świat stał się niemożliwie nudny. Minęły błogosławione czasy inflacji, gdy każdy telefon i telegram targały rozgorączkowanymi brzuchami. Minęły czasy, gdy brzuchy maklerskie z wielkimi chustami w rękach wykrzykiwały swe płaca, aby sprzedać o 5 minut wcześniej, niż konkurent. O 3 minuty wcześniej. O 20 sekund wcześniej. Ułamek sekundy wcześniej. Ułamek sekundy przynosił majątek lub ruinę. Błyskawiczna gra szarpała otluszczonymi nerwami i elektryzowała zaspane brzuchy.

Minęły też dobre czasy przedwojenne. Chociaż kursy były stałe, zato obroty kolosalne. Ze ścian patrzył „Car Wsiej Rassiji, Korol Polskiej, Wielki Książ Finlandzkiej i proceje i proceje i proceje”. A giełda warszawska żywiła walutami pęczniący przemysł Kongresówki. Teraz przemysł stoi, nie trzeba walut. Towary nie idą już „od Altaja do Tibeta”. Giełda warszawska mruczy tylko jednostajnie:

— Dolar 8,888. Tendencja spokojna. Obroty małe.

— Dolar 8,889. Tendencja spokojna. Obroty małe.

— Dolar 8,888. Tendencja spokojna. Obroty małe.

Zawsze tendencja spokojna. Zawsze obroty małe. A szary kurz pokrywa fronton budynku. Giełda warszawska umiera starczą śmiercią. Wietrzy na Wschodzie. Wietrzy na Zachodzie. Czekaj na wieść o wojnie. Czekaj na swą wielką szansę. Pewnie ostatnią.

Enha.

SPLENDID

NARUTOWICZA 20.

Początek o 4-ej

4-ty tydzień rekordowego powodzenia

podł. Vicki Baum

Ludzie w Hotelu

Ceny miejsc niższe!

Dźwiękowy Kino-Teatr
„CAPITOL”
Dziś poraz ostatni!

Fascynujący film reżyserji
Clarence Browna p. t.

Mężczyźni w jej życiu
Dramat erot.-obycz. z życia współczesnych kobiet. — Role gł. kreują: uwodzicielska i powabna Joan Crawford, Nils Aster, Robert Montgomery, Lewis Stone. — Nadpr.: Dźwiękowy dodatek i akt. z kraju. Ceny miejsc niższe! Bilety ulgowe ważne bez ograniczeń. Początek o 4.30, w soboty i niedziele o g. 1-ej

Grand-Kino

Dziś nieodwołalnie poraz ostatni!
Początek o godz. 4-ej

Nancy Brown

Dramat szalonych, których hasłem jest:
miłość, taniec i pieśń.

Nadprogram: „Zaczarowany Saksofon”.

porwał Europę a potem świat cały w fascynującym arcydziele p. t.

W rol. gł.: Harry Belchman, Betty Stokfield oraz Alfred Burdon

Passe-partouts i bilety ulgowe nieważne.

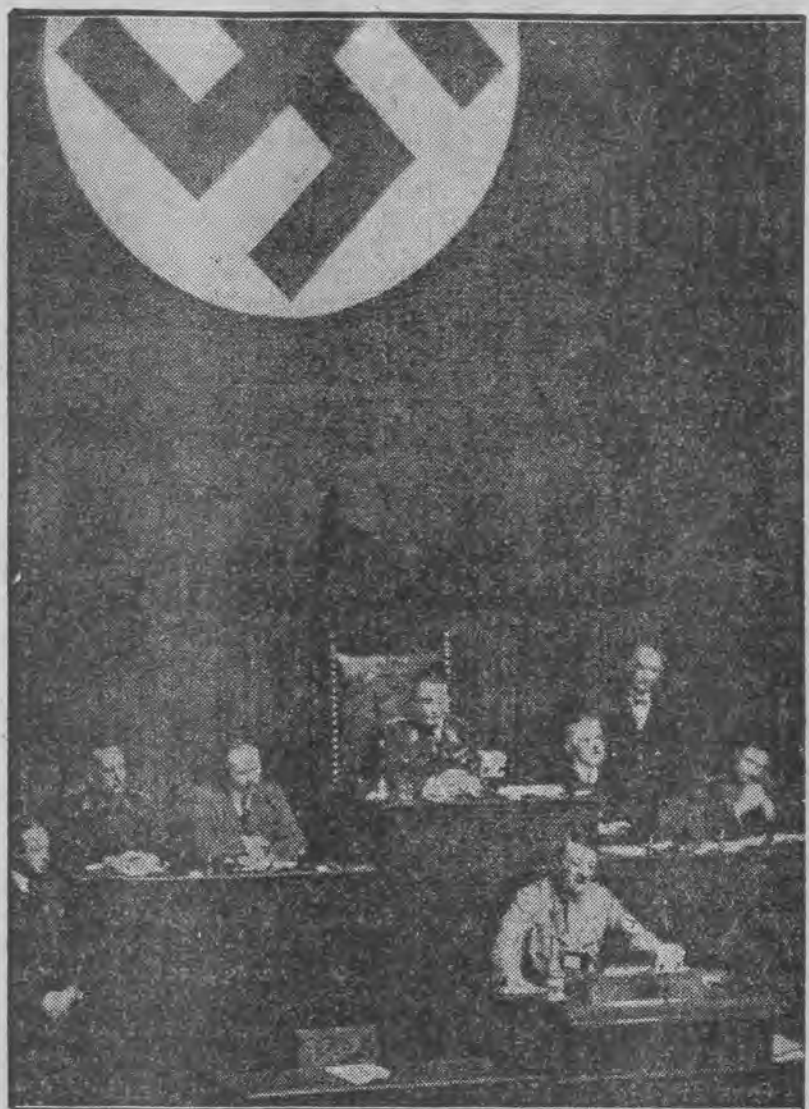
Dziewczę z Gór

Erotyzm!
Szał namiętności!
Zmysły!

„EKSTAZA..”

coś, czego jeszcze na ekranie nie widzieliśmy.

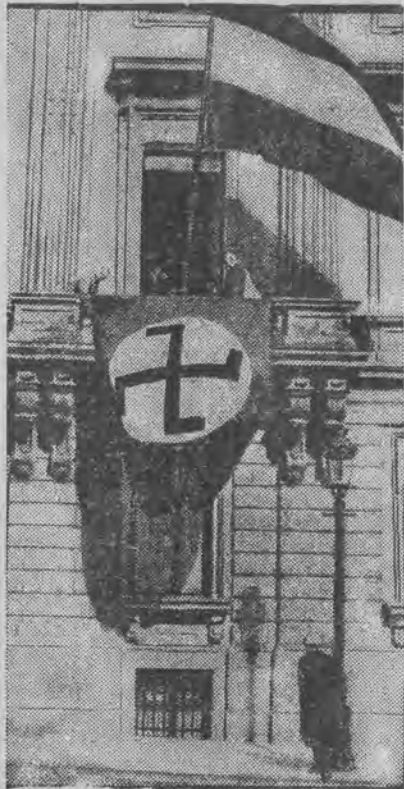
W złowieszczym cieniu swastyki

KANCLERZ RZESZY ADOLF HITLER
W mundurze hitlerowskim wygłosił swe expose przed Reichstgiem.

Medal ku czci Hitlera wybity w Berlinie

Poselstwo niemieckie w Brukseli
przyozdobione nowymi sztandarami
Rzeszy

Przywracanie wzroku

Profesor W. P. Filatow z Odessy przywrócił wzrok 24 ociemniałym, drogą operacji oczu i wstawienia rogówek. Na publicznym zebraniu lekarzy — okulistów w Moskwie prof. Filatow zademonstrował wyniki swych doświadczeń i wyjaśnił istotę i technikę samej operacji. W białym ocznym ociemniałego wycina się otwór „okienko” w które wstawia się odpowiedniej wielkości i formatu rogówkę, pochodzącą od innej osoby, której usunięto oko na skutek jakiejś ciężkiej choroby, lub też w niektórych wypadkach, pochodzącą z oka zmarłego. Operacja zajmuje wszystkiego 5—7 minut czasu. Z pośród pacjentów, którym prof. Filatow przywrócił tą drogą wzrok, jeden tylko musi nosić szkła, wszyscy zaś inni widzą doskonale bez szkieł.

Minister Goebbels na trybunie.

Hitlerowcy umieścili swój sztandar ze swastyką na najwyższej górze Niemiec, na szczycie Zugspitze (2963 metry).

Nr. 57 Specjalny Dodatek powieściowy „GŁOSU PORANNEGO”
z dnia 27 marca 1933 roku.

WACŁAW ZABOROWSKI

MORD

Powieść oryginalna na tle łódzkim

(Ciąg dalszy).

Prokurator był skonsternowany i niezdecydowany, jak ma postąpić wobec wyraźnej niewiarygodności samooskarżenia się. Na szczęście Romski zdementował zeznania Rheinhabena, jako wytwór chorobliwej fantazji. Zgodnie z jego wyjaśnieniem, Rheinaben odbywał z nim w dniach 13, 14 i 15 lipca próbną loty nad zachodnią Europą i nikogo nie mordował, natomiast naskutek pewnej katastrofy lotniczej cierpi okresami psychicznie.

Zresztą podejrzenia co do Frytza upadły wobec stanowczego zaprzeczenia Grzelaka oraz ujęcia w dniu 17 lipca „prawdziwego” sprawcy.

* * *

Tadek po kilku - godzinnym błędzeniu po okolicy znalazł się wreszcie w pewnej speluncie przy ulicy Kielma, gdzie bandaże na jego głowie widziało wiele osób, pozostających w stanie zatargu z kdeksem karnym.

Wyłącznie tej okoliczności należy zawdzięczać dyskretne milczenie świadków w stosunku do policji. Wspólnik Tadek, Jozek Margulis, zwrócił uwagę na ślady „mokrej roboty”, widniejące na kamizaskach i ubraniu młodzieńca, ostrzegł więc go pocichu i wszczął burdę w innym końcu lokalu, aby odwrócić uwagę „tajnego”.

„Tajny” dał się nabrać, a Tadek umknął pocichu z lokalu i szczęśliwie dobiegł do mieszkania Eryki, nie zatrzymany przez nikogo.

Eryka również zauważyła krwawe plamy i zażądała stanowczo wyjaśnień. Tadek opowiedział jej szczegółowo cały przebieg swej eskapady do domu Romskich. Początkowo s'uchała z niedowierzaniem, lecz samobójstwo Ani tak ściśle wiązało się z okolicznościami wczorajszego wieczoru, że Eryka dała wiarę zapewnieniom młodzieńca.

— Pociąg tam laż, ośle! Możesz mieć nieprzyjemności — powtarzała, wywabiając plamy. — Nie gadaj o tem nie Grecie i siedź w mieszkaniu aż ci się gęba nie zagoi.

Tylko jedną rzecz ukrył Tadek przed Eryką, a mianowicie fakt porwania bruljonów, które schował pod materac jednego z łóżek.

Tadek siedział w domu, jak mysz pod miotłą aż do dnia 17 lipca i studiował uważnie doniesienia dzienników o sensacyjnym morderstwie. Był tak przeświadczony o samobójstwie, że cała ta pałanina o napadzie rabunkowym wydawała mu się bujda i fatalną pomyłką. Chciał poprostu pójść i wyjaśnić policji jej błąd, ale powstrzymywała go rozważa i zasada niemieszania swych trzech groszy do śliskich spraw.

Wzruszyła go szczerza rozpacz Greta. Do Ani czuł zawsze pewną sympatię, to też nie ganił narzeczonej za jej stałe przebywanie w domu nieboszczki tembardziej, że przynosiła mu dużo nowości o przebiegu śledztwa. Od Greta dowiedział się, że Margulis był przesłuchiwany i aresztowany. To go zaskoczyło. Czuł, że na pewien czas trzeba Łódź opuścić.

Dnia 16 lipca wieczorem opowiedziała mu Heitówna o powrocie Romskiego i Rheinhabena

oraz o pogrzebie Ani. Pytał o Rennę, lecz dziewczyna nie umiała wytłumaczyć, gdzie się podział francuz. Tadek ostrożnie zwierzył się jej z posadania bruljonów Romskiego, ukrywając sposób, w jaki je zdobył. Greta stanowczo radziła zwrot.

— Pomyśl, przecież oni są teraz lacy nieszcześliwi, pocóż im przysparzać jeszcze zmarliwici? Idź do Romskiego i oddaj mu te zeszyty: zyskasz jego wdzięczność i zmianę stosunku do ciebie.

Tadek w duszy bawił się naiwnością dziewczyny, a gdy nalegała dalej, oświadczył, że w tej chwili zwrot bruljonów mógłby go narazić na nieprzyjemności, natomiast po uspokojeniu się całego chaosu wie sam, co ma z tymi świstkami zrobić.

Spali tej nocy razem w pokoiku dla służących w którym zamieszkał Tadek od dnia 14 lipca.

Rano Greta obudziła się pierwsza i szukając chusteczki namacała pod poduszką bruljony. Wiedziała, że etyka Tadek jest odmienna od ogólnej przyjętej, ale uważała, że pomiędzy nabieraniem bogatych gości, a kradzieżą dobytku pogorzaleców istnieje duża różnica.

„Jemu prawdopodobnie wstyd iść samemu i przyznawać się do popełnionej kradzieży. Dlaczegożbym ja nie miała tego uczynić? Pójdę do Romskiego, oddam zeszyty, a przy sposobności postaram się przedstawić mu Tadeka w innym oświeceniu. Kto wie, jak stary zareaguje? Prawdopodobnie ucieszy się i wybaczy Tadekowi dawniejsze przewinienia. Trzeba koniecznie tak zrobić! Ostatecznie będzie to słuszne, a czyż ze słusznej sprawy mogą wynikać złe konsekwencje?”

Greta ostrożnie wyciągnęła bruljony, szybko ubrała się i zbiegła na dół.

(d. c. n.)

Leczenie epilepsji

Ostatni numer „Münchener Medizinische Nachrichten” ogłasza prace dr. Romana Grota i dr. Borysa Jegorowa o nowej i dającej niezwykle efekt metodzie leczenia epilepsji. Obaj lekarze używają dżatermii (toków dużej częstotliwości), która wywołuje w tkance efekty cieplne. Przykładają elektrody do obu stron szyi pacjenta; siła toku — od jednego do półtora ampera, długość seansu — 30 minut; kurs leczenia — od 20 do 30 seansów co drugi dzień. Lekarze oznajmują, że udało im się wyleczyć 40 chorych. Powodzenie swojej metody przypisują dobroczynnemu działaniu ciepła dżatermicznego toku na nerw sympatyczny.

Rewelacyjny film amerykański

Jak donosi najświeższy numer pisma „Motion Picture Herald”, w drugim dniu Świąt Bożego Narodzenia odbył się w Universal City pokaz najnowszego filmu Universalu p. t. „MUMJA”. Na pokazie obecny był cały zespół aktorski z Karloffem i Zitą Johann, odtwórcami ról głównych na ekranie, oraz reprezentanci największych dzienników amerykańskich. Po skończonym pokazie, zachwyconym filmem goście, długo oklaskiwali odtwórców i serdecznie gratulowali im wielkiego sukcesu artystycznego.

Po dwóch dniach prasa amerykańska szeroko rozpisywała się o niebawym tym obrazie, który sądząc z krytyk jest filmem rewelacyjnym.

Od jutra w Grand-Kinie

Jak zapadnie wyrok

Sposób głosowania w sądzie przysięgłych, który rozpatruje sprawę Gorgonowej

Los Rity Gorgonowej ustawa złożyła w ręce dwunastu sędziów przysięgłych.

Oni mają orzec o jej winie lub niewinności, oni prostymi, krótkimi odpowiedziami „tak” lub „nie” danymi na postawione im przez trybunał pytania zdecydować mają o losie oskarżonej.

Ich odpowiedź „nie” otworzy przed nią bramy więzienia i wyprawdy na wolność, słowem „tak” przysięgli wprowadzą ją z powrotem do okratowanej celi, w której przebywała długich czternaście miesięcy, oczekując wyroku.

Jakżeż odbywa się takie wyrokowanie? W jaki sposób dwunastu przysięgłych rozstrzyga zagadnienie, winna czy niewinna?

Zajrzyjmy do kodeksu postępowania karnego, gdzie wszystkie te czynności określone są dokładnie suchymi artykułami przepisów.

Po ukończeniu przewodu sądowego, a więc po wysłuchaniu świadków i biegłych, po mowach prokuratorów i obrońców oraz po ostatecznym słowie oskarżonej, trybunał układa listę pytań, które przysięgli mają rozstrzygnąć.

W pytaniach nie wolno pominąć żadnego z zarzutów postawionych w akcie oskarżenia.

Każde pytanie winno być tak ułożone, żeby można było na nie odpowiedzieć „tak” lub „nie”.

Pytanie co do winy powinno obejmować wszystkie ustawowe znamiona zarzucanego przestępstwa. Zaczyna się od wyrazów: „czy oskarżony (oznaczenie osoby oskarżonego) jest winien, że...” — po czym wymienia się okoliczności faktyczne zarzucanego czynu z możliwie ścisłym oznaczeniem czasu i miejsca.

Pytanie główne postawione sędziom przysięgłym brzmi: „czy Rity Gorgonowa, brzmień więc będzie następująco:

„Czy oskarżona Emilia Małgorzata Gorgonowa jest winna, że w nocy z dnia 30 na 31 grudnia 1931 roku w Łączkach ad Rzęsna Polska, zabiła Elżbietę Zarembiankę, ugodziwszy ją twardym narzędziem w głowę?”

Ponadto trybunał może postawić przysięgłym dodatkowe pytania, dotyczące każdej okoliczności, uzasadniającej zastosowanie surowego lub łagodniejszego przepisu karnego.

W wypadku więc, gdy idzie o zabójstwo, trybunał może postawić dodatkowe pytanie: czy oskarżony uczynił to z rozmysłem, zabójstwo bowiem może być również przypadkowe, a w obu wypadkach kara nie jest jednakowa.

Po ułożeniu i odczytaniu pytań przewodniczący zapytuje strony i przysięgłych, czy nie żądają zmian i uzupełnień.

Jeśli trybunał uwzględni wnioski stron i przysięgłych, listę pytań należy odczytać ponownie, a gdy ustalona już jest ostatecznie, sędziowie, zasiadający w trybunale, kładą pod nią swe podpisy.

Przewodniczący wyjaśnia przysięgłym znaczenie odnośnych ustaw, karę grożącą oskarżonemu i inne skutki skazania.

Po ukończeniu wyjaśnienia przewodniczący wręcza listę pytań przysięgłym i udaje się z nimi do sali narad.

Przez cały czas trwania narady przysięgli nie mają prawa opuszczać izby narad, ani porozumiewać się z osobami postronnymi.

Zakaz porozumiewania się z osobami postronnymi dotyczy również przysięgłych zapasowych, nie biorących udziału w naradzie.

Przed naradą przysięgli wybierają z pośród siebie zwykłą większość głosów zwierzchnika ławy; w

razie równości głosów rozstrzyga los.

Przewodniczący trybunału nie bierze udziału w naradzie i głosowaniu.

Po naradzie przysięgłych zwierzchnik ławy zarządza co do każdego pytania osobną tajną głosowanie. Każdy z przysięgłych otrzymuje kartkę, zaopatrzoną w pieczęć sądu z oznaczeniem na niej wyrazami: „Tak — Nie”. Głosujący wykreśla wyraz zbyteczny.

Kartkę, na której nie wykreślono żadnego wyrazu, lub wykreślono obydwa, uważa się jako oddaną na korzyść oskarżonego.

Odpowiedzi zapadają bezwzględnie większością głosów. W razie równości głosów przeważa zdanie korzystniejsze dla oskarżonego.

Odpowiedzi przysięgłych zwierzchnik ławy odczytuje na głos, okazując każdą kartkę obecnym, zapisuje wynik głosowania na liście obok odnośnego pytania, zaznacza iloma głosami odpowiedź zapadła, stwierdza to swoim podpisem i niszczy oddane kartki.

Po zapisaniu wszystkich odpowiedzi przysięgli wracają na salę i tam zwierzchnik ławy wstaje i mówi:

— Stwierdzam, że przysięgli odpowiedzieli na pytania... — poczem odczytuje po kolei każde pytanie i odpowiedź, a następnie wręcza listę przewodniczącemu, który stwierdza ją swoim podpisem.

Gdy przysięgli na pytanie o winę dali odpowiedź przeczącą, trybunał niezwłocznie wydaje wyrok uniewinniający, a jeśli oskarżony był aresztowany, przewodniczący zarządza natychmiastowe wypuszczenie go na wolność.

W razie uchwały, stwierdzającej winę, przewodniczący udziela głosu stronom, celem złożenia wniosku

Rekordowy skok ze spadochronem

Światowy rekord swobodnego spadania przy skoku ze spadochronem, ustalony w 1932 r. przez sowieckiego lotnika Afanasjowa (33,5 sek. — 1600 m.), został w końcu lutego r. b. pobity przez sowieckiego lotnika, M. Zworygina, który wzniósł się na wysokość 2500 m., zeskoczył i przez 41 sek. nie otwierał spadochronu, aż do wysokości 300 metrów i opuścił się bez szwanku na ziemię.

Wkrótce!

Wielka parada serc

Czemp

Wallace Beery
Jackie Cooper

„Capitol”

sków co do kary i innych skutków uchwały. Ostatni głos ma oskarżony lub jego obrońca.

Po wysłuchaniu głosu stron trybunał udaje się na naradę celem wydania wyroku na podstawie uchwały przysięgłych.

PER BOLL

Tygrys na wolności

Cicha noc na oceanie Spokojnym Niebo usiane gwiazdami, powietrze jasne i spokojne. „Gwiazda Wschodu” przerywa bez szmeru zwierciadło wód. Na pokładzie ciemno, a tylko sygnały okrętowe błyszczą po prawej i po lewej stronie. Wszyscy pogrążeni we śnie. Ładunek „Gwiazdy Wschodu” stanowią bany i oleje, dywany i maszyny i inne towary, które sprowadza się z Azji do Europy.

Tom pełni tej nocy straż na przednim pomoście. Nie cierpi tej służby, jest zaspany i w najgorszym humorze. Przechodząc obok schodów, prowadzących do kajuty, spostrzega jakiś wielki cień na pomoście.

— Nie mamy przecież żadnego psa na statku? — myśli Tom.

Nie jest jednak tego pewny. Zbliży się powolnym krokiem w kierunku cienia.

— Tobie się także chce spać, pocziwce, — mówi Tom i wyciąga rękę, aby pogłaskać zwierzę.

— Tam do licha! Ale to miękka, ciepła sierść!... Musi być śliczne psisko... Cień staje naprzeciw niego. W ciemnościach świecą mu się oczy jak latarnie, otwiera pysk, jakgdyby chciał ziewnąć — a w tej chwili Tom wydaje okrzyk przerażenia:

— Do diabła! Ależ to Bengo.

— Bengo wyrwał się z klatki! — krzyczy Tom z całych sił, rzucając się do ucieczki. Ale zwierzę pędzi za nim... Już Tom dopadł schodów, prowadzących do kajuty, ale zwierzę chwyciło go za nogę.

— Ojej, ojej!... — jęczy Tom, zsuwając się ze schodów.

Już jest przy drzwiach, już otworzył je i czempredziej zatrzasnął za sobą. Zwierzę zostało na pokładzie. Tom leży na ziemi i trzyma się za nogę. Otwierają się drzwi od kajuty, a jęk marynarza pobudził śpiących. Zaświecono światła w korytarzu i ujrano Toma leżącego w kałuży krwi.

— Co się stało, Tomie? — pyta kapitan.

Tom wskazuje w przerażeniu na schody kajuty i szepcząc zębami, jaka:

— Bengo jest na wolności!

— Bengo na wolności!... Wszyscy oniemieli ze strachu. Zapadła szalona panika.

— Bengo!... — Wszyscy podziwiali tego wspaniałego tygrysa bengalskiego, którego przewoził angielski właściciel cyrku Blythe wraz z pogromcą zwierząt Gordonem. Wiedzieli z ich opowiadań, że Gordon specjalnie zajął się tresurą tygrysa, poczem Blythe udał się do Indii celem osobistego asystowania przy sprowadzeniu do Europy królewskiego zwierzęcia.

— Co teraz będzie? — zapytał kapitan Gordona.

Pogromca zrobił gnupłą minę.

— Z Bengo niema żartów. Jakkolwiek jest tresowany, ale tygrysiowi nie można ufać. Zwiastuje w nocy i gdy zakosztował krwi... To szkaradna historia!

— Musimy go złapać — mówi gruby mister Blythe, sapiąc ze

wzburzenia i ze strachu jak hipopotam.

— To nie będzie łatwa sprawa dorzuca Gordon.

— W takim razie nie pozostaje nic innego, jak zastrzelić tygrysa — oświadcza kapitan i wyjmując rewolwer, kierując się do drzwi, poza którymi znajduje się groźny zwierzę.

— Ależ co panu w głowie! — jęczy Blythe. — Przecież to mnie będzie kosztować połowę majątku.

Bengo przechadza się majestatem po pokładzie, bijąc ogonem. Zdaje się, jakgdyby wyczekiwał na dalsze wypadki. Te bestje mają niewyczerpaną cierpliwość.

W międzyczasie zawiadomiono całą załogę, aby nie ważyła się wychodzić na pokład. Ostrzeżono również sternika, aby nie opuszczał swojego stanowiska i płynął dalej. Nielicznych pasażerów wezwano również do powrotu do kajuty, a wszystkie wyjścia na pokład zostały starannie zamknięte.

— Za dwie godziny będzie jasno. Wtedy zobaczymy, co mamy zrobić — oświadczył pogromca.

Chciał wyjść na pokład, ale zwierzę przyjął go tak groźnym pomrukiem, że musiał się cofnąć.

— Zbliżamy się do portu — oświadczył kapitan. — Jeśli uda nam się szczęśliwie wybrnąć z tej historii i schwycić tygrysa do klatki, to ja nie myślę dłużej trzymać tej bestji na statku. Niech kto inny ma nadal tę przyjemność.

Z nastaniem dnia zebrał się wszyscy marynarze, uzbrojeni w noże i rewolwery. Pośród nich uwił jał się mr. Blythe, drżąc o swoje życie i o życie tygrysa. Gordon ma wyjść pierwszy na pokład, aby próbować łagodnym sposobem zło-

wić zwierzę. W przeciwnym razie rozpocznie się nagonka i może uda się schwycić tygrysa do sieci.

Gordon otwiera drzwi wiodące na schody. Za nim cisną się marynarze. Ale nagle wszystko cofa się z przerażeniem, bo tygrys z otwartą paszczą stoi przed nimi, rycząc groźnie. Gordon zatrzasnął drzwi, a tygrys rzuca się do nich z wściekłością, usiłując je wyważyć.

Powstaje wielka panika i nikt już nie myśli rozpoczynać niebezpiecznych prób. Kapitan chciał wprawdzie strzelać tak długo, aż zwierzę padnie nieżywe. Ale pogromca odradził.

— Tygrys ma twarde życie — powiedział — a zraniony posłada olbrzymią siłę. Mogłoby wyważyć drzwi kajuty i urządzić krwawą masakrę.

Kapitan zwrócił się z depeszą iskrową o pomoc do portu, który mieli osiągnąć za dwie godziny.

Te dwie godziny były dla nich prawdziwą wiecznością. Gdy statek znalazł się w zatoce, podpłynęła do niego łódź z odpowiednio uzbrojoną załogą, celem ujarzmienia dzikiej bestji.

— Gdzie jest tygrys? — zawołano z łodzi przez tubę do uwielonej w korytarzu załogi statku.

— Nie wiem — odpowiedział kapitan zdumiony.

Gdy podpłynęli do portu, wszyscy wyszli nieśmiało z kryjówek na poszukiwanie. Nie było go nigdzie. Przybyli z pomocą pytają kapitana:

— W jaki sposób wydostał się z klatki?

Udaje się tam i wszyscy cofają się nagle, wydając okrzyk zdziwienia. Bengo jest w klatce i leży sobie spokojnie w kacie.

— Tam do diabła! — woła kapitan.

W tej chwili Gordon podbiega szybko do klatki i zatrzasnął drzwi. Mister Blythe wydaje westchnienie ulgi.

— Jedźcie sobie dalej, jakim chcecie okrętem — oświadcza kapitan stanowczo. — Ja już dalej nie wiozę tej bestji.

Wszystkie błagania i perswazyje mister Blytha były daremne. W dwie godziny później wysadzono na ląd mister Blytha, pogromcę Gordona i Benga w klatce, poczem „Gwiazda Wschodu” odpłynęła z portu.

— Ten kawał nam się udał — powiedział mister Blythe do Gordona.

— Jesteś pan najlepszym mistrzem tresury. Oto pańskie pięćdziesiąt tysięcy dolarów. Dokąd pan jedzie? Do Londynu? Ja także. Możemy dziś wieczór odlecieć rtm aeroplanem.

Bengo został sprzedany za drogą kwotę pewnemu właścicielowi plantacji, który uważał zwierzę za pewną lokatę kapitału.

— Więcej na nim nie zarobi, niż my; to rzecz pewna — zaśmiał się mister Blythe do Gordona.

Nikt nie zauważył, że klatka miała podwójne dno, a w tej kryjówce znajdowały się szmuglowane klejnoty maharadży Dżajpuru. Teraz klejnoty te wraz z mister Blythem znalazły się w samolocie „The Sumbea”, a władze policyjne nadarły przeszukiwały wszystkie okręty przybywające z Indii, nie cofając się nawet przed kłatkami z dzikimi zwierzętami. Nie przeszukały tylko walizy mister Blytha na „The Sumbea”.

ŁÓDŹ PIOTRKOWSKI
WISZE 100
do
Kielim Gazetowych
Centrum i Prospektów
dla reklamodawców
i projektów reklamowych
dla reklamodawców

Walne zebranie ŁÓŻK wybrało nowy zarząd

W dniu wczorajszym odbyło się w Łodzi doroczne walne zebranie Łódzkiego Okręgowego Związku Kolarskiego. W zebraniu wzięli udział delegaci 15 klubów. Przewodniczył p. Kermen. Wybory nowego zarządu dały wyniki następujące: prezes — Artur Thiele (Un. Tour.), wiceprezes — Bronisław Pekański (TZS), sekretarz — Stefan Wierucki (LKS), skarbnik — Krachulec (LKS). Wszyscy wymienieni powyżej zostali wybrani przez aklamację. Przez głosowanie zostali wybrani do zarządu następujący pp. Gałęcki (Bieg), Szymski W. (Un. Touring), Kwiram (Rekord), Kermen (LTK), Pfeiffer J. (LKS).

Z ważniejszych uchwał postanowiono zredukować składki na rzecz związku o 50 proc. oraz uchwalono dezyderat na walne zebranie PZTK o zmniejszenie również opłat na rzecz związku głównego.

Walne zebranie PZGS-u

W niedzielę odbyło się w Warszawie walne zebranie Polskiego związku gier sportowych przy udziale delegatów ze wszystkich okręgów. Zebraniu przewodniczył p. Lipiński z Warszawy. Przeprowadzono wybory do nowego zarządu, przy czym prezesem został kpt. Gruca, wiceprezesem p. Rzepka i Chrupczalska, sekretarzem p. Oleczakówna. Ustalono ważniejsze terminy rozgrywek o mistrzostwo Polski. Finał siatkówki odbędzie się w dn. 10 i 11 czerwca w Toruniu. Finał koszykówki zostanie rozegrany również w Toruniu w dn. 23 i 24 września. Finał haseł odbędzie się 2 i 3 września w Krakowie, szczyptorniaka 7 i 8 października w Chorzowie i palanta — na jesieni na Śląsku.

Petkiewicz ma biegać z Nurmim

Znany polski lekkoatleta Petkiewicz, który od czasu dyskwalifikacji przebywa w Argentynie, został zaproszony na wielkie zawody lekkoatletyczne do Chicago, które odbędą się tam latem z okazji wielkiej wystawy. Na zawody te został zaproszony również Nurni, który ewent. zmierzyłby się z Petkiewiczem.

Mistrz maratonu Zabala

zdyskwalifikowany na 6 miesięcy

Argentyniec Zabala, słynny zwycięzca biegu maratońskiego na ostatniej olimpiadzie w Los Angeles został zdyskwalifikowany przez związek lekkoatletyczny na przeciąg sześciu miesięcy. Z Buenos Aires donoszą, że dyskwalifikacja została wymierzona Zabali za to, że pozwolił on sobie na krytykę władz argentyńskiego związku sportowego. Jednocześnie,

Piłka nożna już króluje W całym kraju tylko mecze piłkarskie

ŁTSG. — TURYSKI 2:0 (0:0)

W godzinach przedpołudniowych rozegrano wczoraj na boisku przy ul. Nawrot zawody towarzyskie Turyski — ŁTSG. Mecz zapowiadał się bardzo ciekawie, gdyż siły przeciwników były równorzędne. Lepiej zgrany i kombinujący zespół byli Turyski. Mieli oni nawet większą część meczu przewagę i ich porażkę należy uważać za niesłuszną, zwłaszcza, że przypiętutowana została bramka zdobyta w ostatniej chwili z widocznej pozycji spalonej a zapoczątkowana rzutem karnym.

W pierwszej połowie Turyski mieli znacznie więcej z gry i ciągle atakowali. Atak nie umie wykorzystać dogodnych pozycji podbramkowych, do czego wielce przyczynił się pewnie broniący swej bramki Lass, wykazując dobrą formę. To też wynik zerowy utrzymuje się do przerwy.

W drugiej połowie ŁTSG gra nie zwykle szczęśliwie. Zawiniony rzut karny zamienia dla ŁTSG Pałczewski na pierwszą bramkę. Znow ataki Turystów pozostają bez skutku. Lass broni wszystko. Nieomal w ostatniej minucie Pałczewski z pozycji spalonej strzela drugą bramkę. Turystom nie udało się zdobyć nawet honorowego punktu. Sędziował p. Lange. Zawody poprzedzono przedmeczem rezerw, który dał zwycięstwo Turystom 2:1.

SKS. — MAKABI 2:1 (2:1)

Popołudniu na boisku WKS odbył się towarzyski mecz Strzeleckiego K. S. z Makabi. Zwycięstwo odniosła drużyna Strzeleckiego K. S., lecz cyfrowo wypadło ono dość skromnie.

Naogół spodziewano się poważniejszego sukcesu, zwłaszcza po dobieg grze Strzeleckiego K. S. przed tygodniem z ŁKS. Fizycznie znacznie lepsza drużyna zwycięzców, którzy orjentowali się w sytuacjach podbramkowych, jednak nieco zwlekała ze strzałem. Zwłaszcza Antczak był mało zdecydowany, to też lewa strona ataku gdzie grali Ślązak z Owczarkiem spisywała się lepiej.

Napastnicy Makabi zupełnie niedysponowani strzałow. Drużyna grała ambitnie i temu zawdzięczać nieznaczną porażkę. Bramki dla Strzeleckiego K. S. zdobyli Owczarek i prawy pomocnik, natomiast

dla Makabi Chumec. Wynik ustalony do przerwy w następnej połowie nie uległ już zmianie. U zwycięzców wyróżnili się: bramkarz Wojciechowski, Kudelski i Ślązak, zaś w Makabi: Synaderka i Lauenburg. Sędziował p. Grajwoda.

WIDZEW — SOKÓŁ 4:0

Drużyna piłkarska Widzewa rozpoczęła sezon w dniu wczorajszym rozgrywając zawody w Pabjanicach z tamtejszym Sokołem. Mecz ten zakończył się wygraną łódzian w stosunku 4:0 (1:0), którzy mieli znaczną przewagę. Bramki zdobyli dla Widzewa Szumlak i Rote.

Dwa mecze w Tomaszowie

Wczoraj na boisku miejskim w Tomaszowie odbyły się zawody piłkarskie o charakterze towarzyskim, do których przeznaczono na zasilenie funduszy tomaszowskiego podokręgu piłki nożnej.

Grały: Orle z Hakoahem z wynikiem 2:1 (1:1) pod kierownictwem sędziego Jakubowskiego i Lechja z Tomaszowianką, wygrywając 6:1 (3:0). W Tomaszowiance słabo grali ataki i linia pomocy. Sędziował p. Grüeisen. Był to jego pierwszy mecz, to też nie można się dziwić popełnianym błędem.

Mistrzostwa piłkarskie Łodzi

W najbliższą sobotę rozpoczynają się w Łodzi gry o mistrzostwo klasy A. Pierwszego dnia gra ŁKS. I B z Hakoahem, a w niedzielę odbędą się już trzy następne mecze: ŁTSG. — Makabi, Turyski — Widzew i WKS. — WIMA.

CASINO

Początek o 4-ej
Ceny miejsc niższe!
Ostatnie dni

Tragedja pomyłki sądowej i zawiedzionej miłości

w filmie

PRZEDZIWNA SPRAWA KLARY DEANE

W ROLI GŁÓWNEJ
WYNNIE GIBSON

NADPROGRAM:
DODATKI DŹWIĘKOWE

Na boiskach w kraju

W dniu wczorajszym odbyły się w kraju następujące zawody piłkarskie:

W Poznaniu: Warta — Polonia (Leszno) 9:1 (4:0), Warta I B — Poznań 4:1 (1:1).

W Krakowie: Cracovia — Pogoń (Katowice) 3:1 (1:0), Wisła — Garbarnia 2:0 (1:0). Wisła wystąpiła bez Balcera. Bramki zdobyli dla zwycięzcy Reyman i Artur.

Śląsk: Ruch (ligowy) — Czarni (Olsza) 1:1. Naprzód — Spilverein (Bytom) 3:0 (2:0), OS. Rybnik — Germania 3:0 (1:0).

W Warszawie: Warszawianka — Marymont 1:1, Legja — Gwiazda 5:0 (2:0). Legja grała z nowym narybkiem Kellerem i Maurerem.

W niedzielę bawiła w Sosnowcu ligowa drużyna krakowskiego Podgórza, która przegrała do miejscowej „Unji” 3:4 (1:3).

Kampanię ligową rozpocznie Cracovia z Podgórzem

W najbliższą niedzielę rozpoczynają się tegoroczne mistrzostwa ligowe. Rozgrywki rozpoczynają narazie jedynie grupy zachodnia, do której należą: Cracovia, Wisła, Garbarnia, Podgórze, Ruch i Warta. W grupie zachodniej mistrzostwa rozpoczną się dopiero 23 kwietnia. W najbliższą niedzielę odbędzie się jedynie mecz: mistrz ligi Cracovia gra z beniaminkiem Podgórzem. Pierwszy start ligowców zapowiada się bardzo ciekawie.

WKS. zdobywa puchar Tryumfu Finałowy mecz koszykarski

W sobotę odbył się finałowy mecz o puchar „Tryumfu” w koszykówkę męską między WKS a ŁKS. Zwycięstwo odniosła po niezwykle zażartej walce drużyna WKS., zwyciężając w stosunku 19:13 (11:4). Obie drużyny wystąpiły w składach: WKS. — WKS. bez Pilca, zaś ŁKS. bez Capińskiego i Zalasiewicza.

Zespół WKS. zaprezentował się bardzo korzystnie, wykazując duże zgranie, szybkość i dobrą technikę. To też zwycięstwo jego było zasłużone. Składy drużyn były następujące: WKS.: Kettner, Owczarek, Przygoński, Rybarczyk, Rossa-lak, rez. Kudasiewicz; ŁKS.: Załęski, Żwawczyk, Pegza, Krauze I i II.

Gedania sięga po mistrzostwo Gdańska

W dalszych rozgrywkach piłkarskich o mistrzostwo ligi gdańskiej „Gedania” odniosła nowe zwycięstwo, bijąc zdecydowanie „Schuppo” 4:0 (3:0). Polscy piłkarze grali bardzo ładnie, wykazując wysoką klasę gry.

W rozgrywce o mistrzostwo całego wolnego miasta Gedania rozegra mecz o miejsce pierwsze z klubem B. Spiel i e. v. Nawet w razie przegranej tego meczu Gedania ma zapewnione wicemistrzostwo.

Szermierze ŁKS.

zwyciężyli pocztowe PW.

W meczu eliminacyjnym przed mistrzostwami szermierczy Polskiej, zespół ŁKS. pokonał Pocztowe PW. (w sobotę) w stosunku ogólnym 4:2. Zawodnicy ŁKS. zaprezentowali wysoki poziom we florecie i szpadzie. Szczegółowe wyniki były następujące: floret: zwycięża Pocztowe PW. 12:6. Arbiterem zawodów był mistrz floretu, znany olimpijczyk p. Frydrych ze Lwowa, który wyraża się o zawodnikach ŁKS. z wielkim uznaniem. Sędziami bocznymi byli: pp. Kryłowicki, wachm. Cieciera, Kazimierzczak i Głowiczower.

Kongres klubów robotniczych w Łodzi

W dniu wczorajszym odbył się doroczny kongres klubów robotniczych z okręgu łódzkiego. Na kongresie obecny był delegat centrali warszawskiej p. Walczyński i wygłosił interesujący referat o zadaniach sportu robotniczego. Do zarządu okręgu wybrani zostali na rok bieżący pp. Rękowski, Jordan, Zatkę, Blumsztajn, Frydman, Świdorski, Szewczyk i jako kandydaci Skibiński, Jasny i Zajdo. Komisję rewizyjną stanowią pp. Urbankiewicz, Duniak i Brauer. Sąd koleżeński: Rajman, Michalski, Duniak St. Kula, Stolarski.

"PALACE"

Dziś i dni następnych!
Początek seansów o 4-ej

Laurel i Hardy

w 12 akt.
bombie
śmiechu

LAUREL — jako zatwardziały kawaler. HARDY — jako rozczaiowany małżonek! — LAUREL i HARDY w Afryce jako legionieści i obrońcy fortu...! — Spontaniczny śmiech budzą FLIP i FLAP jako żołnierze Legji Cudzoziemskiej!

Nadprogram: Tygodnik dźwiękowy i 2-akt. kreskówka. — Passe-partouts i bilety ulgowe nieważne do odwołania

"LUNA"

Madame Butterfly

Sylvia SIDNEY
i Gary GRANT

Katastrofalna klęska

pięściarzy Austrii

BUDAPESZT, 23 III. (Tel. wł. „Głosu Porannego“).

Pierwszy mecz pięściarski o puchar Europy środkowej rozegrały między sobą reprezentacje Austrii i Węgier. Mecz ten odbył się w Budapeszcie, przyczem austriacy ponieśli katastrofalną poprostu klęskę. Ostateczny wynik zawodów brzmiał 15:1 na korzyść drużyny węgierskiej. Austriacy okazali się poprostu beznadziejnie słabi i chociaż poziom ich boksu nie jest nadzwyczajny, to jednak przegrana w takim stosunku jest kompromitująca.

Jak wiadomo, zarząd PZB. przed kilku dniami zdecydował o przystąpieniu Polski do rozgrywek o puchar środkowej Europy.

Tragiczny defekt opony

Kolarz i motocyklista ponieśli śmierć

BERLIN, 26., 3. (PAT). W czasie niedzielnych zawodów sportowych w Niemczech wydarzyły się dwa nieszcześnie wypadki, które pociągnęły za sobą śmierć dwóch sportowców. W Berlinie podczas wyścigów szosowych kolarz zabił się junior Hoefel na skutek defektu opony. W Hanowerze zaś motocyklista Weber uległ katastrofie podczas zawodów, ponosząc śmierć na miejscu.

gów szosowych kolarz zabił się junior Hoefel na skutek defektu opony. W Hanowerze zaś motocyklista Weber uległ katastrofie podczas zawodów, ponosząc śmierć na miejscu.

Nowi mistrzowie

bokserzy Łodzi

Wczoraj odbyły się finałowe zawody bokserzy o tytuły mistrzów Łodzi. Wyniki poszczególnych walk były następujące: w wadze muszej Pawlak pokonał Bicara II, w koguciej Brzeczek pokonał Leszczyńskiego, w piórkowej Woźniakiewicz wygrał z Michalakiem, w lekkiej Banasiakowi przyznano zwycięstwo przez zdyskwalifikację w rundzie za ustawiczne trzymania

Klimeczaka w trzeciej rundzie, w wadze półciężkiej Kłoda wygrał przez techniczne k.o. w trzeciej rundzie ze Staniewiczem i w ciężkiej Kreniec pokonał Kuczyńskiego. Garnarek i Chmielewski z powodu braku przeciwników nie walczyli. Zainteresowanie zawodami minimalne. Widownia teatru „Scala” wionęła pustkami.

ARJANA

— to burza uczuć i namiętności rozpalona w duszy młodej kobiety...

Dobrze maszerują strzelcy z Tuszyna

Ósme zawody marszowe zw. strzeleckiego

Dorocznym zwyczajem odbyły się w dniu wczorajszym ósme z rzędu zawody marszowe, zorganizowane przez Zw. Strzelecki Łódź — powiat. Trasa marszu tego dla drużyn męskich prowadzi z Łodzi z Bałuckiego Rynku przez Zgierz, Aleksandrów, Cyganek do Łodzi i wynosi około 30 km.; natomiast zawody marszowe zespołów żeńskich odbywają się na dystansie 13 km. z Aleksandra przez Cyganek do Łodzi.

Marsz ten wypadł wczoraj okazale, gdyż zgromadził na starcie nienotowaną dotychczas liczbę uczestników. Na Bałuckim Rynku stanęły 83 zespoły, doskonale przygotowane do ciężkiego marszu. Zainteresowanie zawodami było znaczne i publiczność niemal całą trasę marszu obsadziła gęstym szeregiem. Marsz połączony był z obowiązkowym strzelaniem, przy czem drużyny podzielone były na dwie

grupy: grupę starszych i grupę młodszych. Wyniki techniczne są daleko lepsze, niż w ubiegłych latach, a co ciekawsze, grupa młodszych ustanowiła najlepszy wynik dnia. Startujący wykazali wielką sprawność, a tak samo i organizatorzy, którzy postarali się o to, że przebieg zawodów był transmitowany przez łódzką rozgłośnię radiową.

W grupie starszych zwycięstwo odniosła drużyna 31 p. S. K. w czasie 2:39:20 przed zespołem 28 p. S. K. 2:44:20 i zwyciężką strzeleckim Łódź-Miasto 2:47:20.

W grupie młodszej zwyciężyła drużyna zw. strzeleckiego z Tuszyna w czasie 2:37 min. Jest to najlepszy wynik w ogólnej punktacji. Drugie miejsce zajął tu zespół zw. strzeleckiego Wiskitno.

Z pośród zespołów żeńskich zwycięstwo odniosła drużyna z Wiskitna w czasie 1:26:45 przed Konstan-

tinowem i Rudą Pabjanicką. W strzelaniu najlepszą punktację uzyskała drużyna 28 p. S. K. uzyskując 58 pkt. przed szkołą podchorążych z tegoż pułku — 54 pkt i drużyną 31 p. S. K. — 53 pkt.

Komisję sędziowską stanowili pp. plk. Dudziński, mjr. Marszałek i inspektor. Transmisja marszu przez rozgłośnię łódzką zorganizowana była należycie, tak, że słuchacze doskonale byli poinformowani o przebiegu zawodów i mogli sobie łatwo odtworzyć ich całokształt. Zawody te odbyły się pod protektorem p. wojewody łódzkiego Hauke. Nowaka i dow. O. K. IV gen. Malachowskiego. Obydwaj protektorzy zaszczytliwie imprezę swą obecnością, a następnie świat wojskowy reprezentowali gen. Orszyn Wilczyński, gen. Miller, kierownik okr. urzędu wychowania fizycznego ppłk. Cieślak i in. Dodać należy, że organizacja zawodów była wzorowa.

Dobre i złe programy radiowe

Przedewszystkiem słuchać tylko tych audycji, dla których ma się zainteresowanie

Tysiąc kilkaset radiostacji obsługuje kilkaset milionów radiosłuchaczy całego świata. W tej wielkiej „rzeczypospolitej radiowej” panują pewne prawa i zwyczaje, które są takie same w różnych krajach bez względu na długość i szerokość geograficzną. Jednym słowem, praktyka radiofonji różnych krajów wykazuje jednako upodobania i słabości radiosłuchaczy.

W początkach powstania radiofonji, gdy radio zdawało się być jeszcze rzeczą niezwykłą, rozlegał się na całej kuli ziemskiej wielki hymn pochwalny na cześć tajemniczych fal i przyrządów, dzięki którym chwytać można było dźwięki z eteru. Radiosłuchacz z przed kilku laty zachwycał się dosłownie wszystkim. Wystarczyło, aby radiostacja naadła nudny odczyt na temat całkowicie go nieinteresujący, aby wzbudzić zachwyt i podziw dla samego wynalazku. Ten typ radiosłuchacza zniknął już niemal zupełnie. Entuzjaści tego rodzaju znajdują się jeszcze w krajach, które nie posiadają własnej radiostacji. I tak np. w Grecji odczyty nadawane przez Centralną Rozgłośnię Polską go Radia w języku greckim budziły niebawem entuzjazm w helleńskim kraju.

Dzisiaj każdy radiosłuchacz ma bardzo duże wymagania w stosunku jedynie do rozgłośni swojego kraju. Wytworzył się pogląd, iż program rozgłośni krajowej jest nudny, jest jednym słowem podły, pod czas gdy program każdej, nawet niezbyt pod względem programowym wysoko stojącej rozgłośni zagranicznej, jest zawsze bardzo dobry. Zjawisko to daje się zaobserwować w krajach, w których radiofonja są doskonale zorganizowane i stoja na wysokim poziomie. A więc tak samo w Anglii, jak i w Niemczech, Austrii, Czechosłowacji, Danii. W Polsce, w której radiofonja liczy tylko 300 000 abonentów, pogląd ten utrwalil się również w niektórych sferach radiosłuchaczy. Przyznać trzeba, iż najbardziej wrażliwym i najbardziej przywiązany do radia słuchaczem jest mieszkaniec bądź dalekiej prowincji, bądź też małego miasteczka. Ten program radiowy przyjmuje z jednaki entuzjazmem i umie właściwy sposób ocenić dobrodziejstwa radia. Krytyka radiosłuchacza prowincji jest zawsze rzeczowa i nacechowana przychylnością do Polskiego Radia. Radio dla słuchacza prowincji jest jedynym łącznikiem ze światem szerokim i niemalże jedyną rozrywką, poza gazetą i tygodnikiem, na którą stać go w dzisiejszych ciężkich czasach. Ten zwrócić sprawą, iż radiosłuchacz prowincji nie nudzi się programem radiowym nawet po kilkoletnim słuchaniu jednej i tej samej stacji. Program ten posiada dla niego zawsze dosyć atrakcji.

Nieco inaczej ma się sprawa z radiosłuchaczem wielkich ośrodków miejskich. Tutaj, gdzie życie żywiej pulsuje, gdzie w każdej chwili ma się do dyspozycji teatr, kino, koncert i gdzie się nie jest za bitym od świata deskami, radiosłuchacz, nieumiejący odpowiednio korzystać z usług radioodbiornika, zaczyna narzekać. Podczas gdy w pierwszych latach wszystko mu się w programie podobało, obecnie zaczyna mieć zastrzeżenia. Lampowicz, dokonywujący stale wędrowek po falach eteru, potrafi zawsze w programie tej lub innej stacji zagranicznej znaleźć jakąś specjalność na niekorzyść swojej stacji krajowej. To samo zjawisko ma zresztą miejsce wśród radiosłuchaczy zagranicznych. Weźmy przykład. Każdy posiadacz aparatu lampowego w Polsce mówi z entuzjazmem o muzyce tanecznej z londyńskiego Savoy'u. To jest pierwszorzędną audycją i tylko tamta stacja jest coś warta.

Popatrzmy jednak na to oczami a raczej posłuchajmy uszami radia słuchacza obcego. Skrzynki pocztowe Polskiego Radia i skrzynka zagraniczna prof. Tymienieckiego w Katowicach zarzucają są listami radiosłuchaczy całego świata. Autorzy tych listów jednogłośnie chlubą się wychwalając audycje centralnej polskiej stacji nadawczej, która jako najsilniejsza stacja europejska

odbierana jest doskonale i bez zakłóceń we wszystkich krajach. Jednym się podobają ogromnie piątkowe koncerty symfoniczne, inni znowu wychwalają koncerty muzyki tanecznej, transmitowane z różnych lokali stolicy. Zainteresowanie programami polskich stacji zagranicznych jest tak wielkie, że najpoważniejsze radiowe wydawnictwa angielskie i niemieckie, oraz krajów skandynawskich, gdzie radiofonja stoi bardzo wysoko, proszą o podawanie drogą telegraficzną na ich koszt wszelkich zmian, jakie zajądą w programach w ostatniej chwili. Tak dalece audycje polskie słuchane są zagranicą.

Jedno z najważniejszych wydawnictw poświęconych radju w Niemczech „Der Deutsche Rundfunk” w artykule, omawiającym walory stacji europejskich, zwraca uwagę czytelników na wysoki poziom i doskonale wykonanie koncertów Rozgłośni Warszawskiej, która w tym względzie dzięży prym w zespole stacji europejskich. Tablice, zawierające wykaz najciekawszych audycji w radiowych wydawnictwach zagranicznych wskazują nieraz po kilkanaście audycji polskich w ciągu tygodnia.

Nie jest więc tak źle z programami polskich stacji nadawczych w opinii radiosłuchaczy obcych. Nie jest też źle, o ile chodzi o opinie słuchaczy krajowych. Na podstawie materiałów, napływających do Polskiego Radia, stwierdzić należy obiektywnie, iż większość abonentów i to przygniatająca większość to ludzie zadowoleni naogół z tego co im radio daje. Nie znaczy to, aby wśród nich nie odzywały się głosy krytyki. Lecz jest to krytyka rzeczowa i przyjazna, krytyka przyjacielska.

Natomiast część abonentów jest z programów niezadowolona. Wśród dużej reszty abonentów za wsze musi się znaleźć garstka małocontentów, zwłaszcza, że niema na świecie takiej rozgłośni, która by przez 365 dni w roku potrafiła nadawać tylko pierwszorządne audycje.

Już obowiązek eksperymentowania w dziedzinie audycji różnego rodzaju sprawia, że często mogą mieć miejsce audycje nieudane. Ale na to niema rady.

Najważniejszą i bodajże jedyną przyczyną, która sprawia, iż część radiosłuchaczy jest niezadowolona — to nieumiejętność słuchania radia. Zwalczając ją broadcasting całego świata. Jak narazie z małym skutkiem. Prowadzone są całe kampanje, które uczą abonentów radia, jak należy z radia korzystać, aby się nim nie przesycić, względnie nie zniechęcić do audycji radia wych bez wyboru.

Rzecz jasna, iż jeżeli ktoś słucha audycji radiowych bez wyboru, nie przestudiowawszy uprzednio programu, to zawsze natknie się na taką audycję, która mu się bądź nie podoba, bądź też zupełnie go nie interesuje. Wielkim wrogiem radia jest system słuchania audycji radiowych „od deski do deski” bez przerwy. Wszystko po kolei. Sygnał czasu, najprzeróżniejsze komunikaty, odczyty fachowe, feljetony, odczyty aktualne, kwartety, koncerty symfoniczne, muzyka lekka i taneczna itd.

Nerwy dzisiejszego człowieka są zasłabłe, aby mogły w ciągu 10 czy 12 godzin znieść program radiowy, który przecież jest mozaiką, składającą się z różnych części o różnym charakterze.

Tylko wtedy radiosłuchacz będzie zadowolony z audycji radiowych, jeżeli potrafi słuchać radia w sposób właściwy. Przejrzenie programu radiowego, sprawdzenie godzin audycji interesujących go specjalnie, to kwestja niewielu minut, jednakże kwestja bardzo ważna, która niejednokrotnie zaoszczędzi nam rozczarowania i niepotrzebnej złości.

Słuchając radia należy słuchać tylko tych audycji, które nas z ciekawiają. Dla reszty głośnik powinien zostać zamknięty, względnie słuchawki odłożone. A wtedy nie będzie małocontentów radiowych. Pozostaną zadowoleni życzliwi krytycy.

Kpt. Janowski

ustąpił z zarządu

Znany działacz na polu lekkoatletyki łódzkiej kpt. Janowski, piastujący od szeregu lat godność członka zarządu naszej okręgowej magistratury lekkoatletycznej, podał się do dymisji. P. kpt. Janowski był w obecnym zarządzie ŁOZLA przewodniczącym komisji sportowej. Na miejsce kpt. Janowskiego przewodniczącym komisji sportowej został p. Klys. Lekkoatletyka łódzka ponosi bez wątpienia poważną stratę, gdyż kpt. Janowski był pracownikiem, poświęcającym się z całym zapalem tej tak u nas zaniedbanej gałęzi sportu.

Hokeiści Francji

przegrali w Berlinie

BERLIN, 26. 3. (PAT). W Berlinie odbył się w niedzielę w obecności 6,000 osób mecz hokejowy Francja — Niemcy, zakończony zwycięstwem drużyny niemieckiej w stosunku 3:2.

ANGLJA — SZKOCJA 1:0

LONDYN, 26. 3. (PAT). W międzynarodowym spotkaniu amatorów w piłce nożnej o mistrzostwo Anglii zespół angielski pokonał Szkocję 1:0.

Cera na wiosnę wymaga oczyszczenia!

Institut de Beauté
roma

6-go Sierpnia Nr. 3,
II piętro, front, Tel. 204-91

Usuwanie piegów, wargów i zmarszczek. — Racjonalny masaż twarzy. — Fachowe wskazówki w dziedzinie pielęgnowania cery. —

Składaj odzież i bieliznę dla bezrobotnych

Dźwiękowy Kinoteatr

„CORSO”
Zielona 2 | 4

Burza nad Zakopanem.

Nadprogram: FARSA

Początek seansów o g. 3-ej,
w niedziele i święta o g. 12Na pierwsze seanse
ceny miejsc
ZNACZNIE ZNIŻONE.Dziś i dni następnych!
Najbardziej realistyczny film doby obecnej p. t.

TAJEMNICZA 6

Arcydzieło reżyserji GEORGA HILLA. — W rewelacyjnej obsadzie:
Wallace BEERY w roli **AL CAPORE**, Lewis Stone, Clark Gable,
Jean Harlow, Ralf Bellamy, John Mc Brown.

„Tajemnicza sióstrka”

to niebawmy sukces reżyserji
to najnowsza kreacja WALLACE BEERY
to całe życie „Ludzi podziemi”

Dr. med.

HALTRECHT

Specjalista chorób skórnych,
wenerycznych i moczopłciowych
Piotrkowska 10 Tel. 245-21Pracj. 8-11 rano; 1-2 popołudniu
i 5-9 wiecz. Niedziela i św. 9-1 ranoDOSKONAŁE
Paczki tylko po 15 gr.poleca CUKIERNA
„Zróżdło” ul. Z. GomołińskiPrzejazd 1, tel. 209-87 i 133-72
UWAGA: Dla szkół, instytucji i związków
udzielamy zniżek 10% rabat.ZŁOTO, BIŻUTERJĘ i kwity
lombardowe kupuje i płaci naj-
wyższe ceny. Magazyn jub-
lcerski I. Fijałko, Piotrkowska 7BRYLANTY, złoto, srebro, róż-
ną biżuterję oraz kwity lombar-
dowe kupuje i płaci najwyższe
ceny M. Mizes, Piotrkowska 30MASZYNA DO PRANIA nowa,
zagraniczna, marki „John” oka-
zyjnie tanio do sprzedania.
Wiadomość telefonicznie 226-82BIURKO, szafy do książek, krzesła
okazyjnie do sprzedania. Pianino
Małckiego — 550 zł. kasa ognio-
trwała 300 zł. Piotrkowska 84. m. 6OD 1 LIPCA POSZUKUJĘ
3-pokojowego mieszkania z
wszelkimi wygodami w śród-
mieściu w czystym i spokojnym
domu, nie wyżej II piętra.
Oferty pod „F. R. H.” w admi-
nistracji nin. pisma. 845-3

„IRENIT”

PIOTRKOWSKA NR. 89. :: TELEF. 223-38.

TŁUMACZENIA
PRZEPISYWANIE
NA MASZYNIE
POWIELANIE
DRUKÓW

ORTOPEDYSTA-KONSTRUKTOR

wykonuje wszelkie prace, wchodzące w zakres
ortopedji: szluzne ręce, nogi, aparaty ortoped.
wszelkich systemów, gorsety na skrzywienie
kręgosłupa, wkłady ortopedyczne na płaską
stopę (płaskostopie) z kompozycji aluminiowej i z ma-
sy. Aparat własnego wynalazku na krótsze
nogi, zastępujące obuwie na korku (można na
nie wkładać normalne pantofelki). Pasy rup-
turowe i brzuszne.Pracownia ortopedyczna
Józef Rosenberg
PIOTRKOWSKA 114, w podwórzuPrzyjmuje od 9-12 i 3-7, a w soboty do 6 pp.
Solidnym i odpowiedzialnym udziela się kredytu.
Specjalny dział obuwia ortopedycznego.

SILV-OZON-MOTOR

IDEALNA KĄPIEL BALSAMICZNA WZMACNIAJĄCA

Wystrzegaj się bezwartościowych naśladowców!

CENTRALNA ŁADOWNIA
AKUMULATORÓWRADIOWYCH
SAMOCHODOWYCH
MOTOCYKLOWYCHŁÓDŹ
PIOTRKOWSKA 167
TEL. 205-21.WARSZTATY REPARACYJNE
WYPOŻYCZANIE
AKUMULATORÓWNA TELEF. WEZWANIE
TEL. 205-21 TEL.
ODBIERAMY I DOSTAR-
CZAMY AKUMULATORY
DO DOMÓW.

WYCIECZKI WYPOCZYNKOWO-KRAJOZNAWCZE

pod egidą SYNDYKATU DZIENNIKARZY ŁÓDZKICH

Dnia 2 kwietnia Wycieczka do Torunia
z okazji 700-lecia miasta — za 10,80 zł.

Dnia 9 kwietnia Niedziela w Warszawie za 11,50 zł.

Dnia 15-17 kwietnia WIELKANOC w KRAKOWIE
Dwudniowe pełne utrzymanie, nocleg w hotelu, zwiedzanie
zabytków Krakowa — za 29 złotych.Karty uczestnictwa wydaje Kierownictwo Wycieczek w lokalu
SDŁ przy ul. Piotrkowskiej 121, codziennie od godz. 16 do 20. Tel.
187-40 oraz Wagons-Lits-Cook, Piotrkowska 64, tel. 170-77, w godzinach
od 9-ej do 21 bez przerwy.W każdym pociągu wycieczkowym — wagon restauracyjny seste-
mu barowego, po cenach najniższych — oraz danieling.

Dźwiękowy Kino-Teatr

„PAN”

11-go Listopada 16.

Dziś premiera!

Tylko dla dorosłych!

WALKA ZE SKUTKAMI PROSTYTUCJI

Poteźny film seksualny.

Film, który nas zapoznaje z największą plagą ludzkości! Film, który nam przedstawia jak to nieszczęście na-
leży zwalczać! Film, który nieświadomym poucza, a niby uświadomionych przestrzega! Film ten wszyscy
powinni obejrzeć! ● Oddzielne miejsca dla pań i panów!
Film poprzedzi odczyt p. Dr. Julji Grabowskiej.

Nadprogram: Wesola komedia

Prenumerata miesięczna „Głosu Porannego” ze wszystkimi do-
datkami wynosi w Łodzi zł. 4,00, za odosłanie —
40 groszy, z przesyłką pocztową w kraju — zł. 6, — zagranicą — zł. 9. —

Rękopisów redakcja nie zwraca.

Ogłoszenia za wiersz milimetry 1-szpaltowy (strona 5 szpalt): 1-sza strona 2 zł.; Reklamy tekstem
redakcyjnym zł. 1,50; w tekście z zastrzeżeniem miejsca na stronie od 2 do 7 włącznie 60 gr
bez zastrzeżenia miejsca 50 gr; nadciśnięte od strony 8-ej do końca tekstu 40 gr; nekrologi 40 gr. Zwyczajne
(str. 10 szpalt) 12 gr. Drobne 15 gr. za wyraz, najmniejsze ogłoszenie zł. 1,50. Poszukiwanie pracy 10 gr. za wy-
raz, najmniejsze zł. 1,20. Ogłoszenia zaręczynowe i ślubowe 12 zł. Ogłoszenie zamiejscowe obliczone za
o 50% drożej, firm. 100%. Za ośl. tabelaryczne lub fantaz. dodatk. 50%. Ogł. dwukolor. o 50% drożej.
Reklamy w dodatku ilustrowanym za 1 cm. kwadratowy 1 zł.

Redaktor: Eugenjusz Kronman. Za wydawnictwo „Prasa”, Wydawnicza sp. z ogr. odp. Eugenjusz Kronman.

W drukarni własnej Piotrkowska 101